

САМО МИ РЕЦИ

Ако ти моје речи душу дотакну,
Сузу призову,
Или на осмех подстакну...

Ако ти док читаш причу ову,
Или док песмом кроз тугу путујеш,
Сећања у прошлост позову
И наведу те да будна снујеш...

Ако ти срце од радости затрепери
Од речи које угледа твоје око,
Ако те слово у истину увери,
Па те занос подигне високо...

Само ми реци...
Знаћу да није узалуд било
Све што се из душе моје на папир излило.

ДЕСИ СЕ

Деси се да нас заvara
Мирноћа нечијег лица,
Па не слутимо да у тој души олуја хара,
Док срце дрхти кô уплашена птица.

Деси се, нечији смех нас превари,
Гласноћом својом нас заведе,
Док у дубини ока суза јачину баждари,
Чекајући прилику да коло туге поведе.

Деси се да нам се учини
У некоме осећања не могу да се пробуде,
Док се његове мисли, кô брод са олујом на
пучини,
Да обуздају таласе емоција труде.

Деси се да проценимо
Да је нечије срце као лед хладно,
Уствари, не разумемо
Колико је оно љубави гладно.

Деси се, нечији бол нас мимоиђе,
Иако се кунемо у нашу доброту,
Предамо се лако површности која каткад наиђе,
Не видимо садржај, тражећи у паковању
лепоту.